

τελούμφοι, κανερπαι καλούμενοι, μεθ' οὐδετος δέ σκηνερπος αδρόες, ἐξυρπα
λέγονται. καὶ οἱ υἱοὶ δότοι απατοῦσι σωματοῖς,
δέ τοι πέκελλεται^{ται} Βορέας δέ, οἱ δότοι αἴρονται^{ται}
ζέρευσι δέ, οἱ δότοι θύεσιν^{ται} νότος δέ, οἱ δότοι
μεταποθεέας. τῷ γε μηνὶ δέ εργον, περιπλα
νῆται λέγονται, οἱ δότοι τὸν πέτραν τοῖς θερινοῖς θύεσιν^{ται}, οἱ πάντες πελαστοί Ολυμπίαν^{ται} οἱ δέ
Ιάπητοι. ζέσουσι δέ, οἱ δότοι τοῖς θερινοῖς.
Αἰγαίοι, οἱ δότοι τοῖς χειμερινοῖς. καὶ τῷ Βορέων
εἶδος, οἱ υἱοὶ εἰδοῦσι τῷ περιπλανῆται Βορέας^{ται}
αἴπαρκτας δέ, οἱ φεγγοὶ δότοι τοῖς πόλουν καὶ τοῖς
μεταποθεέντοι πάντοιν. δραπταὶ δέ, οἱ εἴδης
πάντων τοῖς αἴρονται, οὐνέποις περιπλανῶσι.
καὶ τῷ νότον, οἱ μηδὲ δότοι τοῖς αἴρονται πόλουν
φεγγοίδροις αἴπαρκτοις τοῖς αἴπαρκτα, πελαστοί^{ται}
τοῖς εὐθυντοῖς διέργοτος δέ, οἱ μεταξὺν δότοιν
νότου. τούς δέ δότοι δέστεροι, μεταξύν λιβός καὶ
νότου, οἱ υἱοὶ λεβόντον· οἱ δέ, λεβόντοντες πελαστοί.
καὶ οἱ αἴρονται, οἱ μηδὲ, εἰσὶν θερινοί πάντοιον,
εἴποτοι διεκπένοστοι πάροις καὶ τῷ θερινοῖς.
οἱ δέ δέστεροι, αἴπαρκτοις, πελαστοῖς οἱ πάροις
κακίας λεγόμενοι. καὶ οἱ υἱοὶ, χειμώνος, θερινοῖς
οἱ νότοι, μεταπεύοντος· οἱ δέ δέστεροι, οἵ
οἱ ἑπτοτάξιας λεγόμενοι, μεταξύ τοῦ τοῦ
δότοι τοῖς αἴρονται φεγγούμφοι, καὶ ζεφύροις οἱ δέ
δρυνθέται πελαστοίδροι, πελαστοῖς πάντες αἴρονται,
Βορέας εἰσὶ τοῖς γῆν. τῷ γε μηνὶ βελάνων
πενικάπτον, πελαστοὶ υἱοὶ δέ, πελματαί αἴρονται
τύπτονται έπειρον. δύσιται δέ, πελματαί
βελάνων, καὶ αἴρονται πενικάπτομένοι. λαχανή
δέ καὶ σρόβενος, πελματαί εἰλούμφον πελαστοῖς
δέται αἴρονται, αἴρονται θύεντος δέται· εἰλαθέν
δέ πελματαί εἰνέφει πατεῖται καὶ νοτερός,
καὶ ξεράθεται δίαιται διεργάνον βελάνων τὰ σωματοῖς
χθονίμαται τὰ νέφοις, βελάνων καὶ πάτερον
αἴπειράσπο μέλαν, βελτιών λεγόμενον, θερινοῖς
οἱ εἰνέδει πελματαί σφερών θλαυρόμενον.

τυρνα δicitur; modo haud absimili spiritus vehementer in aqua impulsu.

A resoluendaque eius crassitudine colliduntur inter se, quasi quidam nubigena. Ex hydriæ quasi aquatores dicuntur, qui cum pluviis aquis grassantur impetu & conferunt effusis. Et iij quidem qui ab Oriente iugi tenore perflant, Euri & Vulturni: qui ab Ursa, Boreæ & Aquilones vocantur. Zephyri & Fauonij, qui ab occasu: qui à meridie, Noti dicuntur & Austræ. Vulturnorum porrò is Cæcias dictus est, qui nascitur ad ortum solstitialem: Subsolanus ad æquinoctialem: ad brumalem Vulturnus. At eorum qui ex obuersa parte prodeunt, quos Fauonios vocamus, Argestes & Corus ab occasu solstitiali: qui etiam Olympias ab aliquibus dictus est, & ab aliis Iapyx, Fauonius ab æquinoctiali, Africus ab hydrobo oritur. At verò Aquilonum is qui Cæcia coniunctus est, peculiariter appellatur Aquilo. Qui autem hunc à vertice statim excipit per Meridianum spiras, Septentrio dicitur, Thracias deinceps à Coro spirat: quem nonnulli Cæciam appellauerunt. Rursus ex Austris is qui à vertice nobis condito sese infert ex aduerso Septentrioris, Auster nominis prærogativa dicitur. Qui inter hunc & Vulturnum est, Euronotus est vocatus, quasi dicas Vulturnauster. At qui spirat altrinsecus inter Aphricum & Austrum, hunc alij Lisbonotum, quasi Africastrum, alij Libophenicem vocant. Ventorum porrò quidam fatus rectos, quidam reflexos habent. Rectos habent iij qui lineis rectis semper grassari solent: reflexos & refractos, vt is quem Cæciam nuncupat. Rurus quidam hyeme pollent, vt Austri: quidam æstate, vt Etesia qui dicuntur, id est anniversarij, cinnum quandam conficientes Septentriorum atque subsolnorum. Ornithæ, quasi Auiarij, venti quidam dicti sunt ex Aquilonio genere, verno tempore inæscientes. Cæterum è genere violentiorum flatuum, Cætægæ nomen est fatus ingruentis supernè, repenteque euerberantis. Thyella fatus est præualens qui repente profilit. Lælaps & Strobilus nuncupatur, qui inferne sursum versus repente conuoluitur, Anaphysema quasi efflatus terra, dicitur ventus sublimem sese rapiens: cum aut è specu altius depresso fatus emicuerit, aut è terra in hiatum discedente: qui Turbo terrestris est tum, cum multus ac concortus ferri coepit est. Flatus vero in nube implicitus, & crassa & violenta eruptione perfringens, mugitum edere cum, ingenti fragore solet, qui Tonitu dicitur: modo haud absimili spiritus vehementer in aqua impulsu.